

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 8C/149/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5812206304
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Štubniak
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2014:5812206304.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo samosudcom Mgr. Martinom Štubniakom v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Súd návrh žalobcu zo dňa 23.07.2014 na prerušenie konania **z a m i e t a**.

II. Súd žalobu **z a m i e t a**.

III. Žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Podanou žalobou žalobca žiadal od žalovanej zaplataenie čiastky 125,- Eur ako náhrady majetkovej škody predstavujúcej účelne vynaložené náklady na správu a vymáhanie jeho pohľadávky a čiastky 330,- Eur ako náhrady nemajetkovej ujmy (predstavujúcej 55 Eur za každý mesiac nečinnosti exekučného súdu), ktoré mu mali byť spôsobené nesprávnym úradným postupom tunajšieho súdu v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. XEr/X/XXXX (súdny exekútorom pod č. EX XXXXX/XXXX) tým, že o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo rozhodnuté dlho po uplynutí zákonom stanovenej doby.

Tunajší súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 04.09.2013 č.k. 8C/149/2012-28 tak, že návrh žalobcu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 27.05.2014 č.k. 10Co/594/2013-45 zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil na ďalšie konanie s odôvodnením, že aj keď sa síce jedná o drobný spor do 1.000,- Eur, tým, že prvostupňový súd nenariadil vo veci pojednávanie, odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom.

Žalovaná v písomnom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 28.07.2014 požadovala žalobný návrh zamietnuť. Z procesného hľadiska namietala, že zo žaloby nie je zrejmé od čoho odvodzuje žalobca uplatnené nároky. Podal ju predčasne ešte pred uplynutím 6 mesačnej lehoty určenej na predbežné prerokovanie nároku podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Nakoľko žalobca neposkytol ani súčinnosť potrebnú na predbežné prerokovanie nárokov Ministerstvom spravodlivosti SR, nepovažuje žalované nároky za predbežne prerokované. Ohľadne veci samotnej žalovaná popierala, že by došlo k nesprávnemu úradnému postupu poukazujúc na judikatúru Ústavného súdu SR, podľa ktorej nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky zbytočné prietahy v konaní. Vzniesla námietku premlčania spolu s výhradou, že žalobca nepreukázal vznik a ani výšku škody, keď požadované paušálne sumy na správu pohľadávky nemožno

považovať za skutočnú škodu ani ušlý zisk. Rovnako nepreukázal ani splnenie podmienok na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy. Keďže nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu a žalobca nepreukázal vznik škody (resp. nemajetkovej ujmy) ani jej výšku, nemôže medzi nimi existovať ani vzťah príčiny a následku.

Podaním zo dňa 23.07.2014 (doručeným súdu elektronickou poštou dňa 24.07.2014) žalobca navrhol prerušiť konanie do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorú podľa svojho tvrdenia podal z dôvodu objektívneho porušenia svojich práv na zákonného sudcu a nestranný súd. K tomuto procesnému návrhu žalobcu súd uvádza, že prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) je obligatórne a dopadá na situácie, kedy rozhodnutie v merite veci závisí od otázky, ktorú nie je v konaní oprávnený riešiť ako predbežnú (§ 135 ods. 1 O.s.p.). Prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p. je naproti tomu fakultatívne a bude namieste vtedy, ak prebieha iné konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd na také konanie dal podnet (§ 135 ods. 2 O. s. p.). Podľa názoru súdu otázka zákonného sudcu nie je svojím charakterom takou predbežnou otázkou ako to majú na mysli uvedené ustanovenia, teda otázkou od ktorej závisí rozhodnutie v merite veci. Okrem toho v danom prípade tie isté dôvody zaujatosti zákonného sudcu žalobca predostrel už v žalobnom návrhu, pričom predpísaným postupom podľa § 14 a nasl. O.s.p. bola táto jeho výhrada už vyriešená nadriadeným súdom, ktorý zákonného sudcu Mgr. Martina Štubniaka nevylúčil z prejednávania a rozhodovania tejto veci (uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 14.02.2013 sp. zn. 6NcC/94/2013). Súd preto nevidel dôvod pre prerušenie tohto konania a tak predmetný procesný návrh žalobcu ako nedôvodný zamietol.

Na pojednávaní dňa 30.07.2014 súd prejednal vec v neprítomnosti riadne predvolaných sporových strán s použitím ust. § 101 ods. 2 O.s.p., keď tak právnenému zástupcovi žalobcu ako aj žalovanej bolo predvolanie doručené dňa 21.07.2014. Žalobca síce vo vyššie uvedenom podaní zo dňa 23.07.2014 okrem prerušenia konania navrhol súčasne aj zrušiť nariadené pojednávanie z dôvodu, že nebolo ústavne konformným spôsobom vyriešené ustanovenie zákonného sudcu, no súd z už uvedených dôvodov, pre ktoré neprerušil toto konanie, nepovažoval žalobcom uvádzané skutočnosti za dôležité dôvody pre odročenie pojednávania či dokonca pre jeho zrušenie.

V rámci vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisu tunajšieho súdu sp. zn. XEr/X/XXXX bolo zistené, že žalobca ako oprávnený dňa 07.12.2008 do zápisnice spísanej súdnym exekútorom E.. K. F. navrhol vykonanie exekúcie voči povinnému V. F. na podklade exekučného titulu, ktorým bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 26.08.2008 sp. zn. SR/08102/08 a ktorým bola menovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi čiastku 667,20 Eur (20.100,- Sk) s príslušenstvom. Súdny exekútor následne v zmysle návrhu na vykonanie exekúcie požiadal žiadosťou doručenou tunajšiemu súdu dňa 12.01.2009 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd dňa 16.01.2009 poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie. Súdny exekútor prevzal poverenie dňa 02.02.2009.

K tomuto zistenému stavu prejednávanej veci súd z hľadiska jej právneho posúdenia uvádza, že zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci jeho orgánmi upravuje zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ktorý v § 3 určuje, že štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci: a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Svojej zodpovednosti sa štát nemôže zbaviť.

Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že na vznik objektívnej zodpovednosti štátu (Slovenskej republiky) za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa vyžaduje kumulatívne (súčasné) splnenie troch podmienok: 1. nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, 2. vznik škody ako peniazmi vyčísliteľnej majetkovej ujmy na strane dotknutého subjektu a 3. príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Zákon č. 514/2003 Z.z. neobsahuje legálnu definíciu nesprávneho úradného postupu. Ust. § 9 uvedeného zákona v znení účinnom do 31.12.2012 príkladmo za nesprávny úradný postup označuje porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a

právnických osôb. V zásade možno nesprávny úradný postup definovať ako postup orgánu verejnej moci (teda aj štátneho orgánu), ktorý je v rozpore s platnými právnymi normami a ktorý spočíva v inej než rozhodovacej činnosti. V prípade rozhodovacej činnosti totiž zákon č. 514/2003 Z.z. zakladá zodpovednosť štátu za nezákonné rozhodnutie a špecificky za určité rozhodnutia týkajúce sa najmä osobnej slobody jednotlivca (rozhodnutia o zatknutí, zadržaní, o treste atď.). Inými slovami, pri nesprávnom úradnom postupe je činnosť orgánu verejnej moci v konkrétnom prípade upravená právnou normou, ktorú orgán pri jej aplikácii poruší. Treba ale zdôrazniť, že nesprávny úradný postup je potrebné posudzovať s prihliadnutím na konkrétne okolnosti daného prípadu.

Súd preto skúmal, či bolo preukázané splnenie všetkých troch podmienok na to, aby bola založená zodpovednosť žalovanej za žalobcom tvrdenú škodu (resp. ujmu).

Z vykonaného dokazovania súd nemal preukázané tvrdenia žalobcu, žeby postupom tunajšieho súdu v exekučnom konaní sp. zn. XEr/X/XXXX. v súvislosti so žiadosťou súdneho exekútora o udelenie poverenia došlo k nesprávnemu úradnému postupu. Ako vyplynulo z vykonaných dôkazov, žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu bola tunajšiemu súdu doručená dňa 12.01.2009. V tom čase účinné ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.) určovalo povinnosť súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia jeho žiadosti. V danom prípade súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora v zákonom určenej lehote, pretože písomne poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie už dňa 16.01.2009 a nie ako tvrdil žalobca, že sa tak stalo po šiestich mesiacoch. Súd tak v tejto súdnej veci nemal preukázané, že by zo strany tunajšieho súdu v dotknutom exekučnom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu v tom zmysle ako bol vyššie charakterizovaný. Ak potom nebolo preukázané splnenie už prvej najpodstatnejšej podmienky pre založenie zodpovednosti žalovanej za škodu, resp. ujmu (§ 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.) spôsobenú nesprávnym úradným postupom, logicky sa už ani nebolo potrebné zaoberať skúmaním ďalších dvoch podmienok. Len záverom sa dodáva, že súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že žalobca ešte pred začatím tohto súdneho konania podal najneskôr dňa 25.09.2012 na Ministerstvo spravodlivosti SR písomnú žiadosť podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o predbežné prerokovanie nárokov uplatňovaných v tomto konaní. V dôsledku neuspokojenia nárokov do 6 mesiacov od podania žiadosti sa ich žalobca mohol domáhať na súde (§ 16 ods. 4 cit. zákona), keďže uvedená lehota počas tohto súdneho konania už uplynula.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a žalovanej ako účastníčke v konaní úspešnej nepriznal náhradu trov konania, pretože jej účasťou v konaní žiadne nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne vo vyhotovení trojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, kto ho robí, ktorému súdu je určené, ktorej veci sa týka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup okresného súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.